Herezja arcturiańska

Herezja Arcturiańska

Szara Eminencja,
Ysmir Królotwórca

o zniszczeniu jego boga Wulfharthowi ciężko jest utrzymać swą postać. Zataczając się, wychodzi z Czerwonej Góry na pole bitwy. Świat się zatrząsł i całe Morrowind stoi w ogniu. Zrywa się silna wichura i niesie jego popioły z powrotem do Skyrim.

Wulfharth przychodzi wtedy do Nordów i zostaje przez nich przyjęty pod imieniem Ysmir Szary Wiatr, Burza Kyne. Jednak przez Lorkhana zatracił swą przynależność narodową. Nordowie są mu potrzebni tylko po to, by zabić Trójcę. Wywołuje burzę, wysyła swoich ludzi i zostaje odparty przez oddziały Trójcy. Dunmerowie są teraz zbyt potężni. Wulfharth schodzi pod ziemię, by poczekać oraz wzmocnić i przekształcić swoje ciało na nowo. Co dziwne, to Almalexia zakłóca jego odpoczynek, wzywając Szarą Eminencję do walki u boku Trójcy przeciwko Ada'Soom Dir-Ramal, demonowi z Akaviru. Wulfharth znika po pokonaniu Ada'Soom i nie powraca przez trzysta lat.

Budzi go gwar Siwobrodych. Chociaż Cesarstwo legło w gruzach, krążą pogłoski, że przyjdzie wybrany, by je przywrócić. Ten nowy Cesarz pokona Elfy i będzie rządził zjednoczonym Tamriel. Naturalnie Wulfharth myśli, że to on jest bohaterem przepowiedni. Udaje się od razu do Wysokiego Hrothgaru, by wysłuchać Siwobrodych. Gdy oni przemawiają, Ysmir znowu zamienia się w popiół. To nie on jest wybranym. To młody wojownik z Wysokiej Skały. Gdy Szary Wiatr wyrusza, by odnaleźć tego młodzieńca, słyszy ostrzeżenie Siwobrodych: pamiętaj o kolorze zdrady, Królu Wulfharcie.

Zachodni Kraniec ogarnięty był wojną. Cuhlecain, król Falkret w Zachodnim Cyrodiil, jest w złej sytuacji. By spróbować zjednoczenia Posiadłości Coloviańskich, musi zabezpieczyć swą północną granicę, gdzie Nordowie i ludzie Pogranicza walczyli od wieków. Tworzy przymierze ze Skyrim w Bitwie pod Starym Hrol'dan. Jego oddziałami dowodzi Hjalti Wczesna-Broda. Hjalti pochodzi z wyspiarskiego królestwa Alcaire w Wysokiej Skale, a

później stanie się Tiberem Septimem, Pierwszym Cesarzem Tamriel.

Hjalti jest przebiegłym taktykiem, a jego niewielki oddział Colovian i norskich berserkerów przełamuje linie wojsk Pogranicza, zmuszając je do cofnięcia się za bramy Starego Hroldanu. Oblężenie wydaje się rzeczą niemożliwą, gdyż Hjalti nie może spodziewać się posiłków z Falkret. Tej nocy przychodzi burza i nawiedza obóz Hjaltiego. Rozmawia z nim w jego namiocie. O świcie Hjalti podchodzi pod bramy, a burza podąża za nim zaraz nad jego głową. Strzały nie mogą przedostać się przez podmuchy wiatru wokół niego. Krzykiem powala mury Starego Hrol'dan, a jego ludzie wdzierają się do środka. Po odniesieniu zwycięstwa Nordowie nazywają Hjaltiego Talosem, czyli Burzową Koroną.

Cuhlecain wraz ze swym nowym niezwyciężonym generałem jednoczy Zachodnie Cyrodiil w niecały rok. Nikt nie może stawić czoła burzom Hjaltiego. Wulfharth wie, że jeśli Hjalti ma stać się Cesarzem Tamriel, musi najpierw podbić ziemie wschodnich Nedmerów. Hjalti wykorzystuje ich obu. Cuhlecain potrzebny mu jest w Posiadłościach Coloviańskich, gdzie nie ufa się cudzoziemcom. Ysmir jest mu potrzebny z oczywistych względów. Maszerują na Wschód, magowie bitewni poddają się przed ich armiami, a oni zajmują Cytadelę. Zanim może dojść do koronacji Cuhlecaina, Hjalti potajemnie morduje go i jego zwolenników w oddziałach zbrojnych. Zabójstwami tymi obwinia się nieprzyjaciół Cuhlecaina, którymi, z powodów politycznych, nadal jest Zachodni Kraniec. Zurin Arctus, Wielki Mag Bitewny (nie Szara Eminencja), koronuje wtedy Hjaltiego na Tibera Septima, nowego Cesarza Całego Cyrodiil. Po objęciu Cesarskiego Tronu Septim odkrywa, że zarządzanie w pełni zjednoczonym Cyrodiil jest czasochłonnym zajęciem. Wysyła Szarą Eminencję, by on zajął się rozszerzeniem Cesarstwa na Skyrim i Wysoką Skałę. Ysmir, mając na uwadze, że mogłoby to wyglądać, jakby Tiber Septim był w dwóch miejscach naraz, prowadzi swe działania w ukryciu. Ten okres zrównoważonego rządzenia i dyplomacji, ta nagła cisza, dotąd nieznana w buczných opowieściach podbojów Talosa, zostaje wyjaśniona później. (Historia zamachu zostaje ubarwiona - teraz powszechnie uważa się, że poderżnięto gardło samego Talosa.)

Królestwa ludzi zostają podbite, nawet Hammerfell, którego zdobycie uważano za żmudne zadanie. Ysmir chce zupełnej inwazji, okazji do własnoręcznego przeciwstawienia się obcym duchom wiatru, lecz Tiber Septim odmawia mu tego. Wymyślił już lepszy plan, który ma usankcjonować jego panowanie. Cyrodiil popiera przegrywającą stronę w wojnie domowej i zostaje poproszony o zbrojną pomoc. Wreszcie Cesarstwo może zwrócić się przeciwko elfom.

Szara Eminencja nadal naciska na Tibera Septima w sprawie potrzeby podbicia Morrowind. Cesarz nie jest pewny, czy to rozsądny pomysł, gdyż słyszał o potędze Trójcy. Vsmir chce zemsty i przypomina Tiberowi Septimowi, że podbicie Elfów, nawet Trójcy jest jego przeznaczeniem. Arctus odradza takie posunięcie, lecz Septim pożądliwie patrzy na ebon dostępny w Morrowind, gdyż ogromnie potrzeba mu kapitału na odbudowę Cyrodiil po 400 latach wojny. Szara Eminencja mówi mu, że po śmierci Trójcy Septim może przejąć jej potęgę i wykorzystać ją przeciwko Elfom Wysokiego Rodu (z pewnością najstarszym nieprzyjaciołom Lorkhana, nawet sprzed czasów Trójcy). Wyspa Summerset to ostatnia rzecz, o której myśli Tiber Septim. Nawet wtedy planuje wysłanie Zurina Arctusa do Króla Alinoru z propozycją pokoju. W końcu przeważa zapotrzebowanie na ebon. Cesarstwo najeżdża Morrowind, a Trójca kapituluje. Gdy okazuje się, że warunki rozejmu obejmują nie tylko politykę nieingerencji w sprawy Trójcy, ale też - zdaniem Szarej Eminencji - zatwierdzenie jej wierzeń religijnych, Vsmir wpada w szał. Zupełnie porzuca Cesarstwo. To właśnie była zdrada, o której mówili Siwobrodzi. Przynajmniej jemu się tak zdawało.

Bez potęgi Szarej Eminencji wszystkie pomysły podbicia Tamriel zostają porzucone. Byłoby miło - uważa Septim - ale na razie martwmy się o Cyrodiil i ludzkie narody. W Hammerfell już zaczęła się rebelia.

Zaczynają się jednak pojawiać fragmenty Numidium. Tiber Septim, zawsze zafascynowany Krasnoludami, nakazuje Zurinowi Arctusowi zdobyć informacje na temat tego wspaniałego artefaktu. Czyniąc to, Arctus napotyka na niektóre historie wojny pod Czerwoną Górą. Odkrywa powód zbudowania Numidium i część jego potencjału. Co najważniejsze, poznaje pozycję Szarej Eminencji w wojnie. Jednak Zurin Arctus pracuje na niekompletnych planach. Sądzi, że do napędzania Numidium potrzebne jest serce z ciała Lorkhana.

Podczas gdy Zurin Arctus zachwyca się swoim odkryciem, dla Tibera Septima w końcu przepowiednia staje się jasna. Do podbicia świata potrzebne mu jest to Numidium, a posiadanie artefaktu jest jego przeznaczeniem. Kontaktuje się z Szarą Eminencją i mówi, że cały czas miał on rację. Powinni zabić Trójcę i muszą zebrać się razem i ułożyć plan. Gdy Vsmir odszedł, zdał sobie sprawę z prawdziwego niebezpieczeństwa ze strony Dagoth-Ura. Należy coś z tym zrobić. Potrzebuje jednak armii i znowu ma swoją starą do dyspozycji. Pułapka zostaje zastawiona.

Szara Eminencja przybywa i znienacka atakują go strażnicy cesarscy. Gdy z nimi walczy, Jurin Arctus używa przeciwko niemu klejnotu duszy. W ostatnim tchnieniu Serce Szarej Eminencji rozrywa rykiem pierś Maga Bitewnego. Ostatecznie wszyscy są martwi, Szara Eminencja zamienia się z powrotem w popiół, a Tiber Septim wkracza, by zabrać klejnot duszy. Gdy przybywa Rada Starszych, mówi im o drugim zamachu na jego życie, tym razem z ręki zaufanego maga bitewnego Jurina Arctusa, który planował przewrót pałacowy. Czci zabitych strażników jak bohaterów, nawet tego, który rozpadł się w popiół... Ostrzega Cyrodiil przed wewnętrznymi zagrożeniami, lecz stwierdza, że ma rozwiązanie przeciwko zagrożeniom zewnętrznym - Mantellę.

Numidium, choć nie jest bogiem, którego spodziewali się Tiber Septim i Dwemerowie (w końcu Szara Eminencja to niezupełnie Lorkhan), spełnia swoje zadanie. Po wykonanym na Wyspie Summerset zadaniu pojawia się nowe zagrożenie - gnijący nieumarły czarodziej, który kontroluje niebo. Rozrywa Numidium na kawałki, ono jednak w ostatnich odruchach wbija go w ziemię zostawiając tylko czarną plamę. Mantella wpada do morza, jak się zdaje - na zawsze.

Tymczasem Tiber Septim koronuje się na Pierwszego Cesarza Tamriel. Umiera w wieku 108 lat jako najbogatszy człowiek w historii. Wszystkie aspekty początków jego panowania zostają na nowo spisane w kronikach. Wciąż jednak pojawiają się sprzeczne doniesienia o tym, co się naprawdę stało, i dlatego panuje tyle zamętu wokół pytań w rodzaju: czemu Alcaire podaje się za miejsce narodzin Talosa, podczas gdy inne źródła twierdzą, że pochodził z Atmory? Czemu Tiber Septim wydaje się inną osobą po pierwszych oszałamiających podbojach? Czemu Tiber Septim zdradził swego maga bitewnego? Czy Mantella jest sercem maga bitewnego, czy sercem Tibera Septima?

Po Tiberze Septimie tron obejmuje jego wnuk Pelagius I. Nie jest on już władcą tego samego kalibru. Prawdę mówiąc, wszystkie te prowincje nieco go przerażają. Wtedy pojawia się doradca.

- Byliśmy przyjaciółmi z twoim dziadkiem - mówi Szara Eminencja. - Przysłał mnie, bym pomógł ci zarządzać Cesarstwem.

Herezja arcturiańska

FormId	skyrim.esm:01B25E
Owning plugin	skyrim.esm
Local FormId	01B25E
Editor ID	Book2CommonTheArcturianHeresy
Inventory image	(none)
Menu art	HighPolyBookLarge02
Value (gold)	6
Type	Book or tome
Weight	1
Can be taken	Yes
Teaches	(none)
Inventory description	(none)
Keywords	VendorItemBook
Locations	1256
Leveled lists	12
Scripts	0

© Bethesda Softworks LLC and the authors of the mods in the load order.
Exported and generated with SkyrimSourceExporter.